

sultaterne af de ovennævnte drøftelser og indsats og vurderinger. På den baggrund kan man komme med en samlet vurdering af indvirkningen på udviklingen som følge af initiativerne i dommernes bibeskæftigelse.

Socialdemokratiets formål med en sådan fremgangsmåde er at få gennemført dels en meget bedre fordeling af bibeskæftigelsen, dels en halvering af den samlede vægt heraf. Jeg har noteret mig, at regeringen ikke er ganske afvisende over for disse initiativer og målsætninger, og derfor ser jeg frem til et udvalgsarbejde, hvor vi kan forenes om nogle ganske væsentlige principper.

Kl. 15.55

Socialdemokratiet vil være parat til at drage de nødvendige og også lovgivningsmæssige konsekvenser for at opnå den udvikling, og det være sig altså på baggrund af det, vi måtte blive enige om. Men hvis det, vi måtte blive enige om, ikke er tilstrækkeligt, så vil vi også vurdere, om muligheden ikke også er der for at gå videre.

Jeg kan altså ikke give tilsagn om medvirken til vedtagelse af forslaget i dag i den udformning, det har, men jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan nå til en anden udformning med et bredt flertal bag.

Formanden:

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har intet imod, at folk tjener penge, heller ikke mange penge. Vi finder også, at det, at offentligt ansatte på alle niveauer kan finde ind i det private erhvervsliv på f.eks. bestyrelsesposter, giver en god udveksling af erfaringer fra forskellige miljøer, som kan komme begge grupper til gode. Det vil vi ikke blande os i.

Men vi har i den sidste tid set eksempler på, hvor forhold omkring bijobberi mildt sagt kan vække undren. I Århus har vi f.eks. en advokat, der sidder i over 100 bestyrelser. Det vil vi ikke blande os i, men vi vil undres. At private virksomheder mener, at de kan få noget ud af et sådant forhold, er helt op til dem selv, men er der tale om offentligt ansatte, stiller sagen sig ganske anderledes.

I det beslutningsforslag, SF her fremsætter, drejer sagen sig om dommere, som er kommet ud i et efter Dansk Folkepartis mening meget stort overdrev, hvad angår bijobberi i forhold til det oprindelige job, de er ansat til.

Her er tale om dommere, der ikke har kunnet styre sig, og som åbenbart har så god tid, at de kan bestride flere bijob, der indtægtsmæssigt koster mere af sig, end det oprindelige job gør. Vi mener, at dommerne har kørt tilliden til sådanne frie forhold og muligheder for at engagere sig omkring bijobbet ud i det groteske.

SF har ret i at spørge, om dette store engagement uden for det oprindelige arbejde kan medføre habilitetsproblemer. Ligeledes kan man spørge, om det er muligt at passe flere job samtidig med den indsats, det oprindelige job må formodes at kræve. Et sådant spørgsmål er særdeles relevant, når man ser på den store mængde sager, der ligger ubehandlede på domstolens bord.

Dansk Folkeparti vil ikke stile mod en konkret maksimal sum, som bijobberi må kaste af sig, men vil søge en anden model for at begrænse dette. Vi vil tillade os at spørge, om de arbejdsvilkår, disse dommere har i det offentlige regi, er alt for løse, således at de måske næsten keder sig i de job, de har, og at det kan være årsagen til, at de søger nye udfordringer i bijobberiet. Det vil vi under udvalgsarbejdet søge belyst.

Jeg kan kun tilslutte mig de intentioner, der ligger i forslaget, og meddele, at Dansk Folkeparti stiller sig positivt over for det. Vi vil under udvalgsarbejdet selvfølgelig grave i de muligheder og de opgaver, som de tidligere ordførere har været inde på omkring problemstillingerne med dommernes bijob.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at den konservative folketingsgruppe finder det stærkt betænkeligt, at dommeres bibeskæftigelse år efter år efter år er stigende, navnlig i Højesteret.

Vi finder det også underligt og uforståeligt, at udviklingen ikke er den stik modsatte, og især uforståeligt, at fordelingen fortsat er utrolig skæv, sådan at det er nogle få håndfulde dommere, der har den overvejende del af alt det ekstra arbejde.

Når jeg siger uforståeligt, er det, fordi dommere jo selv år efter år efter år siger, at de er enige i, at bibeskæftigelsen skal fordeles langt bedre. Og når der alligevel intet sker, må jeg jo konstatere, at det først og fremmest er, fordi viljen mangler hos et antal dommere. Jeg ved ikke,